

OČIMA DÍTĚTE

Programovací partnerství: GK 50

Rodina života a smrti (GK 3, 20, 23, 24, 27, 42)

Fyziologie: pupek

Aminokyselina: leucin

STÍN 3 CHAOS

OD CHAOSU K VESMÍRU

Stín 3 je jádrem všech našich přesvědčení, že lidský jedinec je ve srovnání s přírodou nebo vesmírem v podstatě bezmocný. Takto nás programují jak náboženství, tak věda, dva pilíře lidské víry. Na jedné straně máme náboženství, které mezi člověka a přírodu staví Boha nebo bohy, čímž vytváří rozdělení celé naší nevědomé reality. Tato realita pak musí být založena na uctívání buď vlastní, nebo cizí projekce toho, co je Bůh. Taková situace potom vytváří představu svobodné vůle a jejího posuzování vládnoucím božstvem. Na druhé straně máme vědu, která vidí naši podstatu jako předurčenou našimi geny, jež dostáváme předem naprogramované pouze k účelu přežití, což dělá z lidí oběti rozmarů náhody. V obou scénářích z toho jedinec vychází špatně – je nám buď ukazováno božství, jen aby nám bylo vzápětí odepráno, nebo je nám ukázána svoboda a poté jsme vrženi do světa nemilosrdné soutěže, ve kterém uspějí jen ti, kteří mají štěstí nebo jsou dost silní.

Stín 3 vystihuje možná více než kterýkoli jiný stín podstatu role lidské DNA, a to díky svému zaměření na strukturu jednotlivé buňky, primární jednotku života na naší planetě. Na fungování jednotlivé buňky si ukážeme, jak oba výše uvedené systémy přesvědčení vznikly jako výsledek velmi přirozeného vývoje, který nás dovedl až sem, na místo, kde dnes stojíme – na velké evoluční rozcestí. Lidstvo coby planetární vědomí nyní stojí na okraji propasti a jeho reakce na tuto situaci nevyhnutelně povede buď k chaosu, nebo k vesmíru. Nikdy předtím v historii nevisela budoucnost celé naší planety a všech jejích organismů tolik na vlásku kvůli tomu, jak se lidé chovají. Vzhledem k tomu, že GK 3 spravuje to, co my lidé chápeme jako chaos, stojí za zmínku, že anglické slovo *chasm* – propast – a slovo *chaos* jsou odvozeny ze stejného kořene. Je také zajímavé, že původní význam slova *chaos* měl blíže k výrazu *prapůvodní prostor*. Avšak nepochopení vycházející ze strachu přisoudilo tomuto slovu význam „zmatek“.

Abychom pronikli až na dno hlubokého tajemství stínu 3, bude možná užitečné podat krátký přehled směřování moderního vědeckého myšlení v reakci na naše nynější evoluční rozcestí. Současné tradiční vědecké myšlení je stále založeno především na dvou velikánech – Newtonovi ve fyzice a Darwinovi v biologii. Na rozdíl od toho, co běžně slycháme, je skutečnost taková, že vědecký svět se stále ještě vzpamatovává z otřesu způsobeného Einsteinovým objevem. Einsteinův průlom otevřel fyziku a veškerou vědu nekonečným rozměrům, které jsou nám jen stěží pochopitelné. Upřímný fyzik může s jistotou říci pouze to, že samotný základ vědy byl otřesen natolik, že už žádný vědecký předpoklad nemůže být nikdy považován za jistý. Do hlavního proudu biologie Einsteinův kvantový svět dosud nepronikl, kromě několika odvážných průkopníků, kteří jsou ochotni dát všanc svou pověst. Darwinovo dogma genetického determinismu stále převažuje a nadále setrvává u kořene veškeré moderní lékařské praxe. Nicméně na hranicích moderní vědy se už formuje nová kvantová biologie a přináší mnoho fascinujících možností.

Jádrem nové biologie je zcela nové chápání buňky. Podle názoru hlavního proudu sídlí mozek buňky v jeho jádru, kde se nacházejí i genetické instrukce pro život (DNA). Čili pokud se mozek nachází v jádru a jádro obsahuje instrukce, potom tyto instrukce řídí buňku, a tudíž i nás. Kvantová biologie však objevila něco velmi pozoruhodného, co toto tvrzení silně zpochybňuje. Především to, že mozek buňky nesídlí v jejím jádru, ale v buněčné membráně, která zajišťuje propojení s okolním prostředím. Ve zkratce

to znamená, že život je sestrogen tak, aby spíše spolupracoval, než konkuroval. Tento nový biologický pohled dává obrovský smysl, když k němu přidáme pohled kvantové fyziky, která tvrdí, že veškerý život je vzájemně propojen a je celostní, nikoli rozdělený. Podle starého názoru jsme my lidé obětmi našich sobeckých genů; z nového pohledu neexistují žádné oběti, jen obrovský vzájemně propojený a vzájemně závislý vesmír.

Původní čínský název pro hexagram 3 v I-t'ingu je neobvyklý výraz, který se tradičně překládá jako *Počáteční obtíže*. To je hluboký vhled, protože chaos se skutečně týká začátků. Moderní vědecká teorie chaosu* je založena na drobných variacích v počátečních podmínkách v rámci systému. Z hlediska evoluce života je však prvotním úkolem buňky přežít za každou cenu, a právě to tvoří vědomí stínu 3. V evoluci je vždy nejtěžším úkolem začátek, protože každá buňka se musí naučit starat se sama o sebe. Pouze ti, kteří se stanou silnými, přežijí. A podobně jsou na frekvenci stínu 3 uvězněni v tomto jednobuněčném vědomí i lidé. Totéž vědomí dominuje celé naší planetě a jeho vedlejším produktem je to, čemu říkáme chaos. Nicméně chaos je ve skutečnosti jen úhel pohledu, který v sobě obsahuje skrytý vzorec nevyhnutelně vedoucí k řádu. Kdyby byl život skutečně tak sobecký, nikdy by se neodlepil od startovní čáry.

Podle zákona fraktálů řídí stejný zákon, který ovládá jednotlivé buňky, také lidi, což znamená, že na počátku našeho vývoje jsme byli naprogramováni tak, abychom přežili. Naše instinkty přežití jsou ukotveny v primitivních částech našeho mozku, které se během procesu našeho vývoje z našich antropoidních předků staly dominantními. Většina našich moderních přesvědčení a ideologií je založena právě na těchto dávných aspektech našeho vědomí, které vycházejí ze strachu, a my i nadále zůstáváme opevnění v našich jednotlivých buňkách. Naše tradiční vědecké myšlení je stále založeno na rozdělovacím světovém názoru, že neexistuje žádná organizující síla vesmíru, pouze náhoda. A podobně je do stejného jednobuněčného vědomí uzamčeno i naše náboženské myšlení, proto jsme rozdělili svět na vnitřní a vnější – na *my* a Bůh.

Co to všechno vlastně znamená a jak nás to ovlivňuje v každodenním životě? Jedna odpověď spočívá v partnerském programu tohoto stínu, ve stínu 50 zvaném Korupce. Znamená to, že jsme se dostali do pastí jen kvůli svému vlastnímu způsobu myšlení – *to my poškozujeme data v naší DNA tím, že dovnitř vypouštíme frekvenci, která aktivuje její nejprimitivnější části*. Čím více se otevřeme propasti, která leží před námi, tím více si budeme uvědomovat, že nikdy žádný chaos neexistoval. Všechno to byly prostě jen počáteční obtíže. Právě stín 3 způsobuje, že se lidé bojí změny, a to navzdory skutečnosti, že jsme ke změně předurčeni. Aby se člověk mohl vyvíjet, musí chaos přijmout a nesnažit se proti němu bránit. Stín 3 způsobuje, že lidé nedůvěřují životu, a tak přijali starou strategii přežití zvanou *člověk člověku vlkem*. Může to znít neuvěřitelně, ale když se přestaneme snažit vše řídit a zůstat stále stejní, naopak když budeme chaosu důvěřovat a dovolíme, aby nás naše prostředí proměnilo, pak se nám odhalí to největší kouzlo – že v chaosu je a vždy byl ukryt nekonečný transformační řád.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 3 – ANÁLNOŠT**

Náš hluboce zakořeněný strach, že život je prostě založen na náhodě, vede k jednomu z prvních významných lidských kontrolních mechanismů – k análnímu zadržování. Objev tohoto fenoménu je sice spojován s Freudem, ale tento pojem znaly už po tisíce let mnohé systémy jógy a meditací. Strach aktivuje velmi subtilní stažení svalů v okolí řitního otvoru, což ovlivňuje naše celkové vzorce dýchání. Naše dýchání se stává mělkým a strach se projevuje skrze naši potřebu udržet si kontrolu nad životem. Análním zadržováním trpí do určité míry téměř všichni lidé, v rozmezí od mírného až po akutní. Pouze tehdy, když se začneme dotýkat jádra prvotního strachu, začne náš systém uvolňovat toto hluboce zakořeněné napětí v našem bytí. Čím více připouštíme existenci svého strachu a prociťujeme ho, tím hlouběji se pokládáme do náruče vesmíru a tím více si uvědomujeme, jak pevně nás drží a chrání.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 3 – NEUSPOŘÁDANOST

Opačnou reakcí na náš strach ze života je jeho vyjádření navenek formou vzteku. Výsledkem je vytvoření něčeho, co nás děsí – chaosu a nepořádku. Tato povaha nemá absolutně žádný předvídatelný směr, rytmus nebo účel. Přináší do světa právě ty vibrace, které potlačované povaze nahánějí strach – někdy mají formu agrese, někdy anarchie, ale vždy jsou destruktivní. Opět platí, že jsou různé stupně této patologie, od

mírné až po akutní. Pokaždé když přestaneme důvěřovat životu a uvěříme našim strachům, začneme spoluvytvářet vibrace chaosu. Kdykoli se tento strach promění v hněv, dokonce i za těch nejtriviálnějších okolností, nese v sobě destruktivní sílu, která se nám nevyhnutelně vrátí, aby nám působila problémy. V tomto smyslu všechny hněvy, který není zcela přijat, posiluje na světě frekvenci stínu 3.

DAR 3 INOVACE

KONEC OSTROVNÍ MENTALITY

Na stínu 3 je úžasné, že i přes jeho omezení, na strachu založený jednobuněčný pohled na život je také klíčem k naší budoucnosti. Stačí se ohlédnout na naši evoluci, abychom pochopili, kam musí nevyhnutelně vést – totiž k daru 3 zvanému Inovace. S rozšířením jednobuněčných organismů po celé naší planetě se evoluce připravila na kvantový skok – velký přechod k mnohobuněčnému životu. Pokud by byla pravda, že hluboko v jádru každé buňky působil v první řadě sobecký pud, pak je velmi nepravděpodobné, že by spolu dvě buňky mohly spolupracovat, protože by je už samotné jejich nastavení nutilo, aby spolu soutěžily. Génus buňky a její skutečný mozek se proto musí nacházet přesně tam, kde se nalézá podle tvrzení kvantových biologů – v membráně buňky. Víme, že membrána umožňuje buňce reagovat na její prostředí. Ale můžeme jít ještě o jeden stupeň dále – musí své DNA rovněž umožnit, aby byla *ovlivnitelná* jejím prostředím. To je základním principem kvantové biologie, jenž je z pohledu současného hlavního proudu biologického dogmatu považován za kacířství.

Nyní můžeme vidět, že život skutečně funguje tímto způsobem. Před miliony let udělalo jednobuněčné vědomí kvantový skok do mnohobuněčného vědomí, což znamená, že naprogramování DNA zaměřené na přežití buď zmutovalo, anebo se přizpůsobilo tak, aby se buňka začlenila do většího organismu. Když použijeme stejnou metaforu pro lidstvo, vidíme, jak prostřednictvím daru Inovace dochází k posílení lidského jedince. Inovace je nedílnou součástí života. Jinými slovy, život je vyprojektován tak, aby překonal své vlastní počáteční naprogramování (počáteční obtíže) a objevil nové, vyšší formy vědomí. Za sobectvím a chaosem se nachází spolupráce a inovace. Inovace nastane pouze tehdy, když začneme upřímně myslet sami na sebe. To se může zdát jako naprosto běžná věc, ale ve skutečnosti je to poměrně neobvyklé. Abychom byli skutečně inovativní, musíme dosáhnout velmi vysoké frekvence, která nám umožní vidět za kolektivní světový názor.

Dar Inovace v sobě zahrnuje něco mnohem více vzrušujícího než pouhou kreativitu. Znamená, že jsme už natrvalo unikli perspektivě založené na strachu, vycházející z frekvence stínu. Inovaci se daří na půdě optimismu, i když to není ten druh optimismu, který je postaven na naději. Opravdový optimismus je dynamická energie přímo v srdci stvoření. Prostřednictvím daru 3 začínáme pronikat do vyšších aspektů naší DNA. To neznamená, že se mění samotná DNA, ale že frekvence procházející DNA aktivují její skryté programování. Tímto způsobem ustoupil jednobuněčný život životu spolupracujícímu a takto bude také lidské sobectví nahrazeno kolektivním vědomím. Celek je mnohem silnější než jeho individuální lidské součásti – v tom je ten vtíp.

Inovace svou samotnou podstatou vede ke spolupráci. Aby život zmutoval k vyššímu řádu, je třeba integrovat a syntetizovat. Cesta inovace v podstatě znamená, že se něco zlepší zavedením nového prvku nebo prvků. Ti, kdo pracují s darem 3, jsou skvělými syntetizátory života, protože chápou prvotní zákon vetkaný do struktury veškerého života – totiž že jednota rovná se efektivita. To je ta nejpodstatnější zpráva zakódovaná ve skupině kodonů zvané *Rodina života a smrti*. Vše je založeno na změně – také čínská slova *I-t'ing* znamenají *Knihy proměn*. Život neustále mutuje a během procesu své nepřetržité proměny transcenduje a průběžně do sebe zahrnuje ty úrovně a pohledy, které právě přesáhl. To, co se bez přestání neproměňuje, umírá.

Dar 3 nám předává také podivuhodnou zprávu o syntéze, která souvisí s dalším často přehlíženým lidským talentem – darem hry. Pokud chceme vidět génia inovace v akci, stačí sledovat malé dítě při hře. Pokud se díváme očima stínu 3, zdá se nám, že děti nevytvářejí nic jiného než chaos, ale pohledem vyšších očí daru 3 je dítě živoucím vyjádřením génia. Vzpomeňme si na obrázek buněčné membrány, umožňující určitým frekvencím z okolního prostředí, aby ovlivňovaly naši DNA. Přesně to nám odráží malé dítě. Dítě

nejen mění své prostředí (jak každý rodič moc dobře ví!), ale je také svým prostředím proměňováno. Dar Inovace vyžaduje, aby se stejně tak nechali svým okolím formovat i dospělí. To znamená, že musíme mít otevřené srdce a mysl jako dítě. Je třeba odstraňovat všechny předsudky, dogmata a přesvědčení, pokud již neslouží vyvíjející se syntéze. Inovace rovněž vyžaduje hluboký pocit vnitřní důvěry. Práce s tímto darem znamená, že průběžně aktualizujeme a měníme svou pozici. I když ještě nemůžeme vidět, jak do sebe všechno zapadá, cítíme všudypřítomného sjednocujícího ducha; a co víc, náramně se přitom bavíme.

V současné době pomáhá dar Inovace lidstvu improvizovat, aby přežilo nadcházející staletí. Stejně jako první jednobuněčné organismy musíme se i my změnit, abychom se stali komplexním mnohobuněčným organismem. Tak jako rané organismy vyvinuly nervový systém, jenž dalším vývojem dospěl až v současnou podobu mozku, vyvinuli jsme i my své vlády a naši moderní globální, na komunikaci bohatou kulturu. Nicméně naše největší inovace je teprve před námi; je to ta, která doslova přemístí náš mozek z lebky do mnohem pokročilejšího systému solar plexu. Stejně jako se skutečný mozek buňky nachází v membráně, a ne v jádru buňky, tak se náš skutečný mozek ukrývá v našem emočním systému. Náš systém solar plexu určuje podobně jako buněčné membrány, jaké frekvence mohou dovnitř do těla a jaké mohou z těla ven. V průběhu procesu individuální mutace za účelem dosažení vyšších frekvencí odemykají tyto frekvence vyšší organizující principy kolektivního života, uložené v naší DNA. Nejsme to my, kdo činí tato rozhodnutí, ale sám život. Tyto kódy již čekají uvnitř nás, vetkané do spleťtých cestiček hluboko v naší DNA. Posvátné tajemství života zní takto: Život je naprogramován, aby se neustále inovoval, a ten starý typ člověka s jednobuněčnou ostrovní mentalitou je už přežitkem.

SIDDHI 3 NEVINNOST

JEN HRA A ŽÁDNÁ PRÁCE

Při výkladu stínu a daru jsme se vydali do poměrně složité oblasti, abychom pochopili skutečnou hloubku a význam genového klíče 3. Jakmile se však přesuneme z mentálního teritoria, je tento genový klíč ve skutečnosti jedním z nejjednodušších k pochopení. Na absolutním vrcholu svých frekvencí se siddhi 3 týká nevinosti. Siddhi 3 nám připomíná, že veškerý život, což znamená včetně lidských bytostí, je ve své podstatě nevinný. Nejčastější mylná představa nás lidí je, že *my* nejsme součástí života. Naše mysl se nám snaží namluvit, že můžeme život kontrolovat, ale ve skutečnosti je to jen iluze zrozená v našem mozku. Lidské bytosti jsou nástrojem života, jsou experimentem v životě, ale nikdy nemůžeme být pány života, jelikož jsme jen jeho součástí.

Lidé zůstávají i v současnosti druhem, jenž je řízen mozkem. Viděli jsme, jak hluboce cítíme potřebu centra nebo jádra, které by řídilo život. Tato potřeba je vyjádřena na každé úrovni našeho myšlení a na všech úrovních naší společnosti. Je ztělesněna v naší potřebě najít Boha. Myšlenka, že by svět nikdo neřídil, nás děsí! Co by se stalo, kdyby svět neměl žádné vlády? Co by se stalo, kdybychom neměli náboženství, vzdělání, policii, armádu nebo peníze? Protože nedůvěřujeme životu, jedinou odpovědí, kterou můžeme na tuto otázku dát, je chaos. Pravda je taková, že nevíme, co se může stát, ale dítě uvnitř nás touží na to přijít. A právě toto je obsahem siddhi 3 – žádné zábrany, žádné zákony a žádná práce – jen hra!

Lidstvo coby druh samo sebe vůbec nedoceňuje. V tomto časovém bodu představujeme naprostý vrchol vědomí na Zemi. Jednoho dne, až se člověk, jak jej vidíme dnes, stane přežitkem minulosti, se budeme dívat zpět na tuto dobu z perspektivy siddhi 3 a budeme se dívat sami sobě, proč jen jsme byli během této epochy v naší evoluci tak moc vážní. Z pohledu siddhi 3 jsme nesmírně směšní, byť se nám směje s láskou. To, že lidské vědomí muselo projít fází, ve které věřilo, že je středem vesmíru, pokládá siddhi 3 za úžasný vtíp. Nicméně dítě bere hru naprosto vážně. Hračka v rukou dítěte se skutečně stává středem jeho vesmíru, stejně jako se naše individuální životy staly středem našeho vesmíru. Ve své nevinosti si vůbec nejsme vědomi toho, jaké obrovské štěstí máme, že žijeme a můžeme si užívat toto impozantní zkoumání vědomí se všemi jeho hračkami, které má ve světě forem k dispozici.

Jednoho dne dítě nevyhnutelně dospěje. Lidstvo se bude vyvíjet směrem ke svému úžasnému konečnému předurčení světové a nebeské harmonie. Ale jedna věc je jistá: vědomí nikdy nedospěje. Bude stále prozkoumávat, hrát si a experimentovat, protože jeho podstatou je nevinost. Život je nevinný, my jsme

život, a proto jsme nevinní. To je rovnice příštího tisíciletí. Jakmile do světa vstoupí siddhi 3, což bude už velmi brzy, lidstvo si vzpomene na svou nevinost, protože prvními posly nového lidského předurčení (viz GK 55) budou všechny děti. Zvláštní věcí u těchto dětí je, že vědomí v nich nikdy nedospěje ve vážného dospělého. Jejich uvědomění bude v porovnání s naším současným vědomím vycházejícím z mozku fungovat zcela novým a odlišným způsobem. Jejich mozkem se stane samo jejich prostředí – bude uvnitř každého jiného člověka, zvířete, rostliny, kamene nebo hvězdy. Takový druh kosmického vědomí si zatím neumíme představit, ale už brzy začne do světa proudit jako velká průlomová vlna.

Lidstvo se změní zevnitř, tak jak to má život ve zvyku. Život je utvářen svým prostředím. A když se stane pro toto prostředí hrozbou, pak předá tuto zprávu zpět do své buněčné struktury a tím zajistí její mutaci na účinnější program. To není rozhodnutí, které může udělat lidstvo samo, může ho udělat jen celý organismus. V této hře nejsou žádní poražení, protože každá buňka nevěnně přispívá celku svou vlastní jedinečnou informací. V procesu mutace jsou aktivovány kódy nového života a všechny buňky, které nejsou schopny mutovat, jednoduše odumírají. Je to zcela přirozený a organický proces, který se začíná v lidstvu odehrávat už nyní. Nahání nám strach, protože nedůvěřujeme své nevinosti. Je to velký lidský strach ze ztráty vlastní jedinečnosti. Pokud bychom ji ztratili a stali se homogenní polévkou, byl by to opravdu krok zpět ve vývoji. Avšak vývoj nezná cestu nazpátek – umí jít jen dopředu. Tím, že se vzdáváme své vlastní individuální identity, vlastně vytváříme jinou, větší individuální identitu, která je současně jak kolektivní, tak individuální.

Lidské tělo je samo o sobě ukázkovým příkladem směru, kterým se lidstvo pohybuje. Naše tělo se vyvinulo z jednobuněčných améb, jež reagují na své prostředí. Žádná buňka v našem těle si nemůže dovolit být sobecká, jinak bychom zemřeli. Život ve své nevinosti spontánně objevil, že nejjednodušší způsob, jak se dále vyvíjet, je integrovat všechny konkurenční jednotlivé buňky do jednoho těla. Jak neuvěřitelné věci život objeví, když ho necháme, aby si hrál! To je ústředním poselstvím Rodiny života a smrti – chaos hry je třeba chovat v úctě a plně mu důvěřovat. Hra je výrazem génia a génius vždy najde nová řešení na problémy, se kterými se na své cestě setkává. My všichni jsme ve skutečnosti dětmi – dětmi vesmíru – a naším jediným skutečným úkolem je odhodit svoji vážnost a najít radost v každém úžasném pokladu, který nám život postaví do cesty.

Při čtení GK 3 a jeho různých frekvenčních úrovní možná cítíme údiv nad rozsahem experimentu, kterého jsme součástí. Jak řekl Einstein: „Bůh nehraje v kostky“. Lidský mozek nebyl sestaven tak, aby uchopil tak hluboké poznání. Jistota, že ve vesmíru existuje řád, je pocit, který lze zachytit pouze pomocí pokročilejšího systému vědomí člověka, jež naši mystici nazývali mnoha jmény. Především však je to pocit lásky a jednoty, spojující všechny tvory. Náš skutečný domov se nenachází v našem těle, ba ani nikde ve vesmíru neexistuje jediné centrum, jehož prostřednictvím je všechno organizováno. Ten ústřední bod, který hledáme, je sám pocit lásky, který je omnicektrickým^{***} projevem našeho věčného stavu nevinosti.

* V matematice a fyzice se teorie chaosu zabývá chováním jistých nelineárních dynamických systémů, které (za jistých podmínek) vykazují jev známý jako deterministický chaos, nejvýznamněji charakterizovaný citlivostí na počáteční podmínky (viz motýlí efekt). V důsledku této citlivosti se chování těchto fyzikálních systémů, vykazujících chaos, jeví jako náhodné, i když model systému je deterministický v tom smyslu, že je dobře definovaný a neobsahuje žádné náhodné parametry. Příklady takových systémů zahrnují atmosféru, solární systém, tektoniku zemských desek, turbulenci tekutin, ekonomii, vývoj populace.

** Anální neboli sadisticko-anální stadium zahrnuje podle Freuda zhruba druhý a třetí rok života. Zdroj uspokojení se přesouvá na anus (řitní otvor). Dítě získává uspokojení při zadržování a vypuzování exkrementů. Zdrojem frustrace je odmítnutí exkrementů rodiči (exkrement je dárek dítěte pro rodiče) a výchova ke udržování tělesné čistoty. Při nadměrných požadavcích rodičů na čistotu se může vyvinout nadměrná pořádkomilovnost, šetrnost a tvrdoblavost, při přílišné shovívavosti sklon ke nepořádku, přijímání a uvolněnosti.

*** Omni- má ve složených slovech význam vše. Omnicektrický lze tedy vyjádřit jako všecentrický, tedy centrum je přítomno všude.